

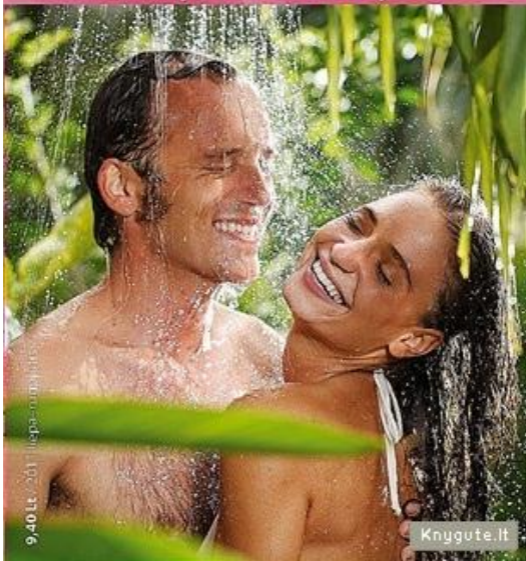
Svajonų
ROMANAI

Romantika

100%
originalas
knyga

NICOLA MARSH

Saloje su buvusiuoju

9,40 Lt. 2011 metai - romanas

Knygute.lt

Nicola Marsh

(Nikola Marš)

SALOJE SU BUVUSIUOJU

Romanas

Versta iš Nicola Marsh, Deserted Island, Dreamy Ex!
2010

© Nicola Marsh, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Vilma Vaičiūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© iStockphoto.com, viršelio nuotrauka

© "Svajonių knygos", 2011

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

PIRMAS SKYRIUS

Išgyventi negyvenamoje saloje.

I patarimas. Tavo praeitis - nutraukta telefono linija.

Kristė Vaild pakėlė vienintelę rausvą rožę, pasukiojo prie nosies ir įkvėpė kerinčio aromato.

Reikėtų paskambinti Larsui ir padėkoti, bet... Sumirksėjusi pažvelgė į banalų atviruką, kurį jis tikriausiai siuntė nesuskaičiuojamai galybei moterų, ir akimirksniu švystelėjo parduotuvėje pirktą ir į celofaną suvyniotą rožę šiukšlių dėžėn.

Susitikti su geriausiu Sidnėjaus modeliu ji sutiko, nes norėjo gerai pasirodyti konkurentų reklamos agentūroje, tikėdamasi tapti *Anabėlės modelių agentūros* kliente.

Žinia, kad Larsas yra nepaprastai žavus, raumeningas, įdegęs ir seksualus, buvo tik pagardas.

Pasirodyti *Guillaume* susikibus rankutėmis su tokiu vaikinu kaip Larsas yra tikras pasididžiavimas. Bet ne mažiau jaudina, nei praė-

jusios nakties įvykiai.

Larsas atrodo nepriekaištingai, bet kaip asmenybė jis galėtų užmigdyti net nepaprastai judrius vaikus. Kol ji tyrinėjo priešininką, mėgavosi puikiais prancūziškais patiekalais ir sukiojo taurę brangaus šampano, Larsas nuobodžiai kalbėjo apie save... Kalbėjo... Ir kalbėjo...

Ji apsimetė susidomėjusi, atrodė tikras mergužėlės, iš susižavėjimo sudrėkusiomis akimis, įsikūnijimas - it ryte rytų kiekvieną jo žodį. Ko tik ji šiomis dienomis nepadarytų dėl paaukštinimo. Gal tik nesistaipytų ant podiumo, nors Larsas kaip tik tai ir turėjo omenyje, kai vakaro pabaigoje juodu įėjo į liftą.

Rožė galėtų būti kaip atsiprašymas. Bet, iš kitos pusės, prisiminus tai, kad jis buvo užtikrintas, jog kitąkart ji neatsispirs jo žavesiui, Larsas, matyt, nori apsidrausti.

Ji suraukė nosį, raudonpadžiais bukanosiais Kristijano Labutino bateliais paspyrė šiukšlių dėžę ir žvilgtelėjo į savo elektroninį kalendorių.

Puikumėlis, ji dar spės gurkštelėti arbatos su sojų pienu, o paskui skubės į Sidnėjaus stadioną dėl pelningo sandorio.

Pačiupusi krepšį truktelėjo duris kaip tik ta-

da, kai jos viršininė įlėkė su keturių colių Džimio Ču bateliais, įsivyniojusi į juodą glamžytą aksomą, kuris draikėsi lyg raganos skraistė ar *Chanel No.5* debesis.

- Sveika, Ros, aš kaip tik ketinau išeiti...

- Tu niekur neisi.

Rosana pamosavo pluoštu popierių sau po nosimi ir parodė į stalą.

- Sėsk ir klausyk.

Kristė pavartė akis.

- Įsakinėjimas man daugiau nedaro įspūdžio nuo tada, kai pernai pamačiau tave, šokančią su pusnuogiu padavėju per kalėdinį vakarėlį. Ir po linksmybių šokolado fontane geriausių įmonių apdovanojimų vakarą. O skandalas per mergvakarį su striptizo šokėju...

- Daugiau nė žodžio.

Nors Rosana buvo puiki verslininkė, bendradarbiai vertino jos savigarbą. Kristė neįsivaizdavo, kad galėtų taip kalbėtis su kokiu nors kitu viršininku taip, kaip su Rosana.

- Žvilgtelk čia.

Juodai apvestos Rosanos akys šelmiškai žybsėjo, kai ji įdavė Kristei pluoštą dokumentų ir pliaukštelėjo delnais, atsikračiusi popierių šūsnies.

Kristė nebuvo mačiusi savo viršininkės tokios susijaudinusios nuo tada, kai išplėšė labai svarbų klientą konkurentams iš panosės.

- Tu dar man padėkosi.

Rosana trypčiojo skėščiodama rankomis, murmėjo vos atgaudama kvapą: ji taip elgdavosi, kai sukviisdavo atstovų ryšiams su vi-suomene pasitarimą.

Susidomėjusi viršininkės reklama Kristė per-žvelgė dokumento antraštę. Užuoť nurimusi, ji dar labiau sutriko.

- Apie ką šis dokumentinis realybės šou?

Skambėtų viliojamai, jei būtum pamišusi ir trokštum su nepažįstamuoju savaitei įsikurti negyvenamoje saloje.

- Mes turime apie tai paruošti pranešimą?

Rosana papurtė galvą, raudonos garbanos it kamščiatraukio spiralė draikėsi aplink.

- Ne. Dar geriau.

Skubiai pervertusi lapus įsistebeilijo į dalyvio anketą.

- Nori dalyvauti?

Rosana vyptelėjo it klastinga liūtė, puolanti bejėgę gazelę.

- Ne aš...

- O kas?..

Viskas paaiškėjo, kai Rosana nutaisė dar platesnę šypseną.

- O ne, negali būti!

Vadovė klestelėjo ant stalo krašto ir ėmė tyrinėti savo ilgus raudonai lakuotus nagus.

- Suvedžiau tavo duomenis, pildydama dalyvės prašymą. - Ji mostelėjo į reklamos skrajutę ir dūrė pirštu į raides stambiu šriftu. - Tave atrinko. Tu ir vienas karštas eržilas negyvenamoje saloje praleisite septynias dienas ir septynias ilgas, aistringas, nepakartojamas naktis. Jėga, ką?

Tai, ką padarė jos vadovė, būtų galima apibūdinti galybe žodžių.

Bet tik ne *jėga*.

Kristė bloškė dalyvio anketą tarsi ši būtų radioaktyvi, nedrąsiai bilstelėjo batelio nosimi, giliai įkvėpė, kad nusiramintų. Gal Rosana ir pakanti, bet nėra reikalo kelti įtampas dėl to, kad Kristė būtų mielai ją pasmaugusi.

- Noriu, kad savaitę pavaidintum *Išbandyme*.

Čia tikriausiai pokštas, vienas iš keistų Rosanos testų, su kuriais ji netikėtai užklumpa darbuotojus, kad įsitikintų jų ištikimybe įmonei.

Kristė sugniaužė kumštį - net dokumentai

susiglamžė - mėgindama numalšinti užimą galvoje ir sukurpti svarią priežastį, kuri įtikintų vadovę, kad jos darbuotoja jokiais būdais ten nedalyvaus.

Vienintelė paaiškinama priežastis turi būti susijusi su verslo reikalais.

- Skamba viliojamai, bet pastaruoju metu esu užsivertusi darbais. Negaliu taip paprastai atsisototi ir išvykti visai savaitei.

Rosana pašoko nuo stalo ir spragtelėjo pirštais, lyg Kristė nebūtų tarusi nė žodžio.

- Žinai Elįotą Džei Barnabį, patį *kiečiausią* prodiuserį visame mieste? - Kristė vangiai linktelėjo, kai Rosana pačiupo skrajutę ir pamosavo jai po nosimi. - Jis kuria dokumentinį filmą, pagrįstą realybės šou, kurie užkariauja pasaulį. Apie du žmones savaitei paliktus saloje su ribotais ištekliais.

- Panašu į bombą.

Rosana nekreipė dėmesio į pašaipą.

- Prizas - šimtas tūkstančių svarų.

- Kiek? - Kristė bandė vogčiomis skaityti. - Apie šią dalį nieko nesakei.

- Tikrai? Matyt, neketinau to sakyti, nes tu baisiai susijaudini ir panašiai.

Iškišusi liežuvį Kristė skubiai permetė akimis

informaciją apie prizą.

Šimtas tūkstančių. Milžiniška krūva šlamančiųjų. Jei tik ji nesispardys ir paklus šefės užmačioms, tikrai ras, kur išleisti tuos pinigėlius.

Atmintyje kaip tik blykstelėjo praėjusio vakaro prošvaistė - vakarienė su sese.

Megė gyveno nušiuosiamame butelyje Sidnėjaus priemiestyje. Bute buvo girdėti ausį rėžiantys šalimais gyvenančios poros vienas kito užgauliojimai, kuriuos pajvairino gatvėje besibūriujančių šutvių tratėjimas. Nutrinti baldai, šūsnis neapmokėtų sąskaitų virtuvėje ant stalo ir skurdus šaldytuvo turinys.

Ir Pru, žavi septynmetė dukterėčia, - vienintelis žmogus, kuriam pastarosiomis dienomis pavyksta išpešti pavargusios mamos šypseną.

Po visų išgyvenimų Megei sunkiai sekėsi, bet ji nepriėmė nė cento. O jei pinigai nebus iš Kristės santaupų, prie kurių sesė atsisakė prisiliesti? Gal Megė nebus tokia išdidi?

- Neblogas prizas, ką?

Kristė negalėjo pakęsti maniakiškai apsukraus Rosanos spiginimo. Jau matė tokį žvilgsnį. Ros gyveno dėl *Reklama Jums*: Sidnėje jos įmonė buvo ne šiaip sau. Linksma ir teisinga vadovė buvo įmonės energijos šaltinis, besiti-

kintis pačių tobuliausių dalykų iš savo darbuotojų.

Ji nutaisydavo tokį žvilgsnį, kai už pakarpos būdavo griebiamas naujas klientas - tas, kurio reklama būtų lyg dar viena plunksna, įbesta į nepaliaujantį plėstis *Reklama Jums* darbuotojų ratą.

Kristė pasistengė nuvyti prisiminimus apie Megės butuką ir įdubusius dukterėčios skruostus. Ji gražino skrajutę.

- Aišku, kad sumelė įspūdinga, bet dėl to neverta susidėti su nepažįstamuoju visai savaitei ir dar leisti, kad visi klaidūs išgyvenimai būtų filmuojami.

Rosana apsilaižė lūpas, griežtas žvilgsnis atmušė visus prieštaravimus.

- Tu dalyvausi.

Kristė net išsižiojo, o jos šefė greit kilstelėjo merginos smakrą, kad šioji susičiauptų.

- Praėjusią savaitę man skambino iš *Devintojo kanalo*. Jie tikrino reklamos įmones naujam realybės šou saloje filmuoti. *Išbandymas* užvestų ant kelio, pasakė jie. Todėl ir užregistruavau tave. Jeigu tu sudalyvausi - mums pavyks!

O ne. Ne, ne, ne!

Nors Rosanos akių švytėjimas kėlė šurpą, jis

neturėjo nieko bendro su šlykščia ir saldžia raganos šypsena, viliojančia Joniuką ir Grytutę atsikąsti meduolio.

- Ir, žinoma, tu būsi už viską atsakinga.

- Tai nesąžininga, - leptelėjo Kristė ir iškart panoro atsiimti savo žodžius, nes Rosanos šypsena dingo.

- Kas? Tai, kad tu padėsi įmonei *Reklama Jums* pagriebti didžiausią klientą šiais metais? Ar tai, kad būsi praktiškai dėl to paaukštinta? Ką jau kalbėti, kad turi galimybę laimėti šimtą tūkstantėlių.

Kristė metė Rosanai pražūtį nešantį žvilgsnį, bet šefės tai nė kiek nepaveikė: perdėtas Ros pasitenkinimas privertė merginos vidurius dar labiau suktis.

Ji neturi pasirinkimo.

Privalo dalyvauti.

Paaukštinimas jai nė kiek nerūpi, o štai gali-mybė laimėti šimtą tūkstančių - visai kas kita. Megė nusipelnė gyventi geriau, daug geriau.

Miela, paprasta ir stipri sesutė nusipelnė vi-sų svajonių išsipildymo, ypač po visų jai teku-sių išgyvenimų.

Išspaudusi entuziazmo kupiną šypseną, kuri turėjo atrodyti kaip grimasa, Kristė gūžtelėjo

pečiais.

- Gerai. Aš dalyvausiu.

- Puiku. Po poros valandėlių susitiksi su prodiuseriu. Paskui įrašyk duomenis. - Rosana įgrūdo skrajutę merginai į delną ir žvilgtelėjo į laikrodį. - Turiu susitikti su *Devintojo kanalo* darbuotojais ir pranešti paskutines naujienas.

Kai Rosana išdidžiai nužingsniavo durų link, Kristė suprato, kad pasielgė tinkamai, nors buvo apsvaiginta ir tokį sprendimą priėmė prieš savo valią.

Pastaruosius šešis mėnesius dirbo net suplukusi, beviltiškai siekė paaukštinimo, o *Devintojo kanalo* užkariavimas pakels ją iki žvaigždžių.

Dėl piniginių prizo ji padarys viską. Nesitaikstys su trupiniais, kuriais tenkinasi Megė.

Paaukštinimas ir apvali sumelė: normalu ir protinga dalyvauti vien dėl jų. Bet savaitė su nepažįstamuoju negyvenamoje saloje? Negi gali būti blogiau?

Kai Kristė kuitė popierius, Rosana stabtelėjo prie durų ir iškėlusį pirštą pareiškė:

- Ar sakiau, kad saloje tu būsi su Džeredu Melouniu?

ANTRAS SKYRIUS

Įšgyventi negyvenamoje saloje.

Il patarimas. Būk tikras, kad šiek tiek prakysysi, kai kameros bus išjungtos.

Pasirodęs *Nortbondo ledkalnyje* Džeredas pasuko prie Elijoto pamėgto staliuko, stovinčio prieš pat langą, pro kurį atsivėrė garsaus Sidnėjaus paplūdimio vaizdas.

Lygią odą išpuoselėjęs meilikautojas lūkuriauvo prie savojo staliuko su dviguba porcija *espresso* - jo partneris buvo išties nuspėjamas žmogus.

Kai jis priartėjo prie staliuko, Elijotas pakėlė akis nuo šūsnies popierių, sudėjo akinius metaliniais rėmeliais, padėjo juos prie puodelio ir žvilgtelėjo į laikrodį.

- Džiaugiuosi, kad pagaliau susitvarkei.

Džeredas gūžtelėjo pečiais ir pirštu parodė į skaudamą koją:

- Reabilituotis teko ilgiau nei tikėjaisi.

Elijotas prisimerkė.

- Karšta fizioterapeutė?

- Iš tiesų keblumai dėl sukryžiuoto raiščio....